

Születésnap levél helyett a Gyermekfilharmóniának...

Kedves Fili!

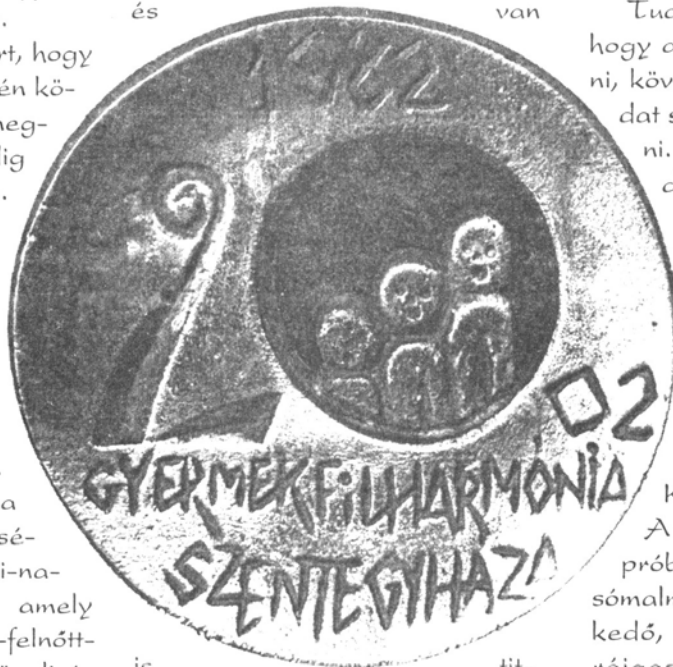
Előbb gondolataink, majd mi magunk is köréd gyülekezünk megint, a Te ünneped ürügyénokán. Tesszük ezt nagy szeretettel mindannyian, akik barátainak mondhatjuk magunkat, és ennek a barátságnak alapja a Neked szóló megbecsülés.

Az a megtiszteltetés ért, hogy a 10. születésnapodon is én köszönhettelek; most is megtiszteltetés, ezen túl pedig ószinte öröm, hogy a 20. évfordulódón is azok között lehetek, akik Hozzád sietnek a köszöntésedre. Közben pedig azt gondolom, hogy igazából nem a szavak alkalmasak a méltó ünnepsésre, amikor Rólad van szó, kedves Fili. Tudom, a születésnapod, a milyenség lényegét tükrözi a Fili-napok gazdag programja, amely öröme lehet gyermeknek-felnőttnek egyaránt; eljönnek közeli és távoli barátaid, és - ami talán a legfontosabb - számbaveszed egykori és mai gyermekeidet; ahogy ilyenkor ez illik, megvendégeled-vidám együttéléssel, muzsikálással, játékkal, vetélkedőkkel-a Te ünnepedre érkezőknek.

Bizony, szép ünnep lesz, amelynek köszöntésére keresem a legillőbb szavakat. Azt mondják okos emberek, hogy az ünnep értelme, hogy szívben és lélekben legyünk erősek. A Te május-varázsló ünnepeid évről-évre, de a bármilyen alkalomhoz kötődő fellépéseid-koncertjeid

ÜNNEPEJ ezt adják-és meggyőződéssel mondom, nemcsak nekem. Ilyenkor mindig Székely János verssora ötlök fel bennem: "Zenét hallunk és áldjuk a zenét"

Azon töprengtem, kedves jó Fili, mi is lehet a Te titkod? Mert persze, kell lennie, és van

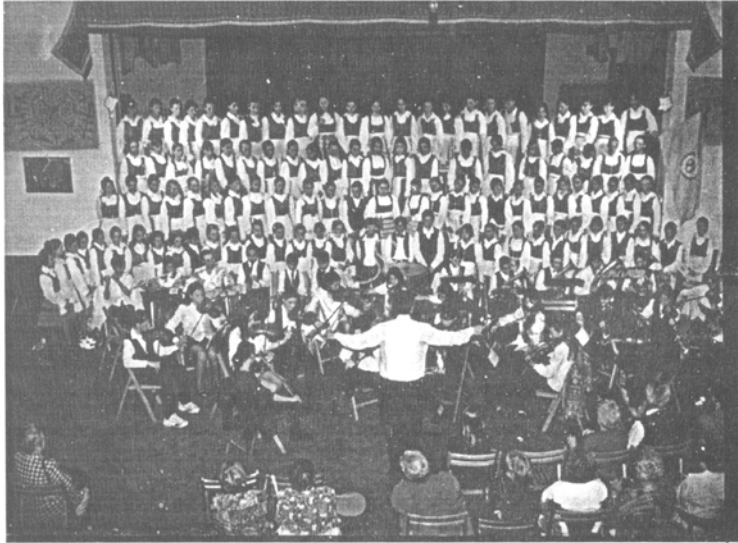
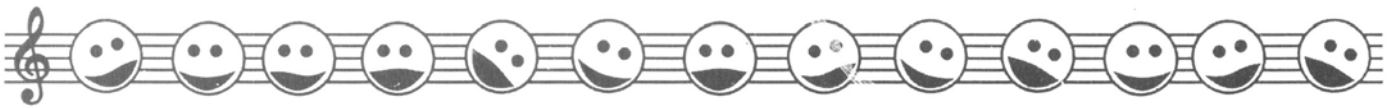

is titka annak, hogy 20 éves történeted során, a reményvesztés, a talajvesztés, az ordas szellemű idők közepette is, azután meg a nagy, lobogó remény-ségek és a fanyar kijózanodások hónapjaiban-éveiben Te megmaradtál a mindig új és mégis régi önmagadnak; a régi-új Fili voltál, vagy és (adja Jsten) leszel. Nem akarom én megtalálni a bölcsék követ, de azt hiszem, rájöttem, mi a titkod, kedves Fili! Meglelted az élet örömét, a hétköznapokat fényesítő sugarakat. Tudsz valamit, amit az arra szakosodott intézmény valamiért nem igazán

tud megvalósítani: öröme tanítani és érdeklődést kelteni. Ezt sikerül a gyermekeiddel elérned, és-bármennyire illetlen dolog ez most tőlem-ezt irigylem Tőled. Nem jól mondom: nem irigylem mégsem, csak szeretném Tőled eltanulni.

Tudom, hogy a titok attól titok, hogy azt igazán nehéz megfejteni, következésképpen a Te titkodat sem ilyen egyszerű felfejteni. De azt bizonyossággal tudom, hogy a 20 éves titkának legfőbb titka az a kitartó munka, amely 1982-ben életre hívta a Gyermekfilharmóniát, és hogy azóta sem szakadt meg ez a szép vállalkozás, annak is titka a kitartó, következetes MUNKA, amiben a Te léted áll. A kóruspróbák, a zenekari próbák mindigújrakezdő "taposómalma"; a kezdetben ügyetlenkedő, sete-suta gyermek-ujjak ráigazítása a hangszerre; tizennyolcadszorra újra énekelni azt a hangsort, azt az énekszámot, amíg tisztán szól; hangolni, ha kell javítani-javíttatni a hangszereket; beénekelni a kórust-és látod, még csak a szakmai munka töredékét vettük számba, egy szót sem szóltunk egyetlen egy (közeli vagy a nagyvilágba, országhatárokon túlra kanyarodó) turnéid előkészítésének aprólékos, vagy előre nem is látható részleteinek megtervezéseiről - levezenyléséről.

(folytatás a 2. oldalon)

Kedves Gyermekfilharmónia!

Eredetileg valami felemelő, ünnepélyes dolgot szerettem volna írni a Filharmónia jelentőségéről, de biztos vagyok benne, hogy megteszik ezt az erre jogosultabbak.

Inkább azt mesélem el, hogyan kerültek el engem furfangosan ezek a szép, kerek számos évfordulók.

1992-ben, buzgón gyakorolgotó kis tücsök koromban, egykori filharmónisták kezdtek sűrűn feltűnedezni a zeneteremben. '82-béli oszlopos alapító tagok. Tíz év, jószágos ég, nagy idő. Én összesen ha voltam annyi. Ahogy most visszaemlékszem, valami misztikum övezte attól fogva számomra a Gyermekfilharmóniát: Megejejtetem a mögötte álló időt.

Akkor még nem vehettem részt filharmónistaként az ünnepségeken, de eltökéltem magamban: leszek még én is ilyen tizesekkel büszkélkedő öreg hegedűs, s ha rajtam múlik, lesz húszéves évforduló... Hát nem rajtam múlt. Megvan az újabb tíz év is, aminek nagyon örülök és amiből jutott nekem is, hál'Istennek, csak azt sajnálom, hogy ezt nem ünnepelem Veletek együtt. Pedig nagy-szerű lenne együtt muzsikálni (egy "virsliröszdátalanítás" után persze) azokkal, akikkel elkezdtem (a folytatást), akikkel létrejött és akik a későbbiekben kerültek be a Filharmóniába. Nem beszélve a sok felelevenítendő eseményről, a "Hú, de régen nem láttalak" kezdetű visítós találkozásokról, na és- titkon bevallom-, az is nagyon izgat, hogy milyen lehet szembesülni a Tanár úr és segítői húsz éves, meghökkentő nagyságrendű munkájával.

Igazából nekem nagyon sok köszönnivalóm van: tíz év alatt összegyűlt jócskán.

Hogy miért nem rovom le most mégsem ez irányú tartozásomat? Egyrészt, mert hosszú lenne, másrészt meg azt remélem, hogy a harminc éves Fili ünnepségén ezt "élőben" és egyenesben (...a Hécsfél rádió műsorában) is megtehetem. Remélem, addig még sokat "csavarogtok" és nem vesz el a jó nótás kedvetek.

A Tanár úrnak és a kitartó kísérőknek kívánom, hogy a továbbiakban is lelkesedéssel, kitartással és türelemmel irányítsák, alakítsák ezt a nyüzsgő hangyabolyt, amelynek tagjai csak utólag fogják megtudni, mennyi sokat jelent egy ilyen közösség tagja lenni.

Tisztelettel és szeretettel:
Ferencz Enikő, nyugalmazott filharmónista

Születésnapi levél helyett...

(folytatás az 1. oldalról)

Azt sem akarom elfelejteni, hogy minden gyermeked érzékeny gyermeki lény, a maga egyéniségével, annak rezdüléseivel-ami ugyan-csak figyelmet, törődést kért. Egészen addig, amíg -Te bizonyára számszerűen tudod, eddig hány alkalommal- az izgatott mocorgás, morgás elcsitul, a gyermekszemek a karnagy felé fordulnak, a varázspálca felemelkedik, és összeáll, felcsendül és zeng a harmónia.

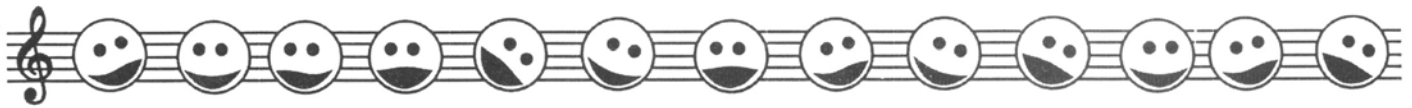
A titkod "másik titka" a hit, nem a szó vallási értelmében; a hit, amely az emberi mivoltunknak elengedhetetlen alapja. Azoknak az embereknek a hite, akik vigyáznak Rád, segítenek, szolgálnak Téged. És nem a fontossági sorrend kedvéért mondom utoljára: a Tanár úr hite, a leghitelesebb hit abban, hogy **ÉRDEMES**.

Azon is elgondolkodtam ebből az ünnepi alkalomból, vajon mivel tarisznyáltad fel azt a (bizony igaz, akármilyen hihetetlen!) több száz gyermekedet, kedves Fili, aki a 20 év alatt megfordult a házad táján! Természetesen, erre is több száz egyéni válasz volna a hiteles, de azt hiszem, érzelmi gazdagságot, érzékenységet, zenei ízlést, összetartást és összetartozást, sok-sok fellépés, utazások, új ismeretségek, barátságok élményét Neked köszönheti sok száz gyermeked. Valami megérintette őket általad, valami, ami ugyan nem mérhető módon, de emelte-gazdagította a személyiségüket, emberségüket, még akkor is, ha ők maguk nem élték meg tudatosan ezt a feltöltődést.

Szent Ágoston 1600 évvel ezelőtti szava: szerint: "Értéktelen minden tudás, amely nem változik szeretetté!" Azt gondolom, kedves Fili, ez a Te titkod sokágú fonatának egy másik ága, amit a világért sem szeretnék kifelejteni: a tudás. Tudsz Te valamit, és ez a tudás, Fili-létedben változik szeretetté: a gyermek, a zene, a hivatás, az **ÉRTÉK** szeretetére, és így magasodik szolgálattá, a szó legnemesebb értelmében.

Szeretünk, kedves Fili, 20. születésnapodon nagy szeretettel köszöntünk, és szívből kívánjuk- Neked és magunknak-, hogy soha ne veszítsd el a derűt, életörömet és gyermeki jókedvet, ami Belőled árad.

Őszinte barátsággal üdvözöllek:
Nagy Eszter

Dgaz mese a törpékről és az óriásokról

Hogyan lesz a törpéből óriás? Sehogy. Mondják a pesszimisták. Úgy, hogy megnő. Mondják a naivok. Talán úgy, hogy az óriások felemelik a törpéket-így a gyakorlatiasabban gondolkodók, vagy azok, akik ismerik Szabó Lőrincz "Lóci óriás lesz" című versét, amely egy apa-gyermek kapcsolatot meghatározó jelenetsorát tárja eléünk. A rakoncátlanokodó kishíút többször megszólítani, megszidni kényszerülő apa-óriás negyedóra törpére válik, leguggolva fiacskája mellé játszani. Megdöbbenve tapasztalja, milyen rettenetes kicsinek is, korlátoltnak, tehetetlennek lenni, a világból csak lábakat látni. Már eszében sincs összeszidni kishíút, inkább felemeli jó magasra, hogy "nagy, hogy óriás legyen."

A Filharmónia 20 éves fennállásának ünnepére készülődve és valemikori kedvenc versemet újraolvasva filis emlékeim egész sora öltött fel bennem. Hogyan is tettem a "törpéből" ha nem is óriás, de "nagy", "öreg", sőt "kivénült" filharmónista?

1987 őszén kezdődött. Alig kezdtük el a második osztályt, Haáz tanár úr megjelent egyik nap, kiválogatta a jó hangúakat, és elkezdteünk kórusra járni. Büszkén, várakozásokkal tele, de szívszorogva léptünk be a "nagyiskola" kapuján, nagy nehezen megtaláltuk a termet, és ha a tanár úr ott ne legyen, be sem mertünk volna menni a kíváncsi fölénnyel ránk meredő "nagyok" közé. "Megjöttek a törpék! Csinaljátok helyet nekik!"- hangzott a kedves, korántsem sértő biztatás. A bemelegítő gyakorlatokon legfennebb mosolyogni tudtunk, de fel sem foghattuk, mire való holmi "mamemimó"-kat, "ááeeiioó"-kat énekelni. Aztán a tanár úr sajátos, apró betűs írással felírta az új éneket a táblára. A "nagyok" már gyakorlottan másolták a füzetükbe a szöveget, mi meg akkor hallottuk először, hogy a kórusfűzetet legalább két rész-

re-népdalok, dalok-szokás osztani, s a táblára írtakat olvasni is alig tudtuk, nemhogy lemásolni. Kínlódunk, izzadtunk, aztán jöttek a nagyok és leírták nekünk...

"És ízesítő volt odalentről, hogy olyan nagyok a nagyok, hogy mindent tudnak és erősek s én gyöngye és kicsi vagyok."

(Szabó Lőrincz: Lóci óriás lesz)

Már az első kóruspróbán megsejtettük azt, ami később a koncertek, túrnék alatt bebizonyosodott, hogy a Filharmóniában oannak Kicsik és Nagyok, a Kicsik Közt is "törpék" és "már nem törpék", a Nagyok közt is "nagyok" és "még nagyobbak". S minél nagyobb valaki, annál több mindent szabad nekik. Dvigykedve, sóvárogva néztünk rájuk...

"Minden lenézett, megalázott, és hórihorgas vágy emelt föl! föl!- mint az első hajóst, ki egék felé szárnyra kelt."

Milyen jó is nekik: már tudják az énekeket, ismerik a játékszabályokat, ki tudják olvasni a ruhájukat, be tudják fogni a hajukat. Ők választanak előbb buszt, ha turnéra indulunk, (a "törpék" meg sem közelíthették az Dkaruszt, vagy a fogadott buszt, mert az a nagyoké volt), fagyizhatnak akkor is, ha meg van tiltva. Elmehetnek magukra a városba, esténként nem fektetik le őket olyan korán, mehetnek diszkóba, sörözhetnek a kísérőkkel... fel sem tudom sorolni mennyi élménnyel jár nagyok lenni a Filiben. Sokszor el kellett viselni, hogy letörpézzenek, s ez korántsem hangzott olyan jópofán és megnyugtatóan, mint ahogy azt az első kóruson a tanár úr mondta nekünk.

Szerencsére voltak olyan "nagyok" is, akik leereszkedtek hozzánk, védelmeztek, segítettek, kivasalták a ruhánkat, befönték a hajunkat, megoigasztaltak, ha könnyez-

tünk, magukkal vittek sétálni az ismeretlen városokban. FELÉMLELTEK, hogy mi is nagyok lehessünk.

Aztán ahogy teltek az évek, lassan mi is "nagyokká" serdültünk. És hamarosan rájöttünk arra, hogy a kivoaltságok mellett a "felnöttség" felelőséggel, sok kötelezettséggel jár, s amit "törpeként" csodálatosnak írtottunk, az csak az érem fényesebbik oldala. Dvigyáznunk kellett a kicsikre, felelőséggel tartoztunk értük is, segíteni kellett a kísérőknek, teljesíteni kellett a ránk bízott komoly feladatokat.

Később ebből is kinöttünk, s az újabb élethelyzetekben talán ismét törpék lettünk, s ugyan úgy nagyokká akartunk lenni, mint annak idején, az első kóruson. Csakhogy ez már nem jön magától, az évek múlásával, mint ahogy annak idején a Filharmóniában történt.

Lőrincz/Mária

JÁTÉKKIÁLLÍTÁS

Gyerekjátékok tárlatát tekintheti meg az érdeklődő a szentegyházásfalvi kiállító teremben.

Három iskola:(Kápolnás, Bánya, Nagyfalva) gyerekeinek "kincseit" csodálhatja MAJUS 1-8 között a Filharmónia Napokra érkező közönség.

Észrevételeiket a legszebb, legjobb, legeredetibb játékot illetően a kijáratnál egy füzetecskébe beírhatják. A BEÍRÁSOK ALPJÁN a játékok tulajdonosai értékes díjakat kapnak, CSÜTÖRTÖK ESTE, A KONCERT SZÜNÉTÉBEN.

Haáz Sándor

TALÁLKOZÁSOM A FILIVEL

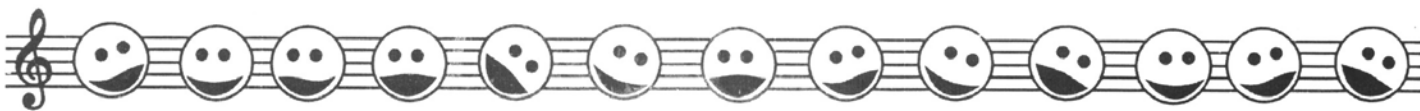
1994 nyarán a Dunai TV azóta megszűnt Régiók műsorában véletlenül láttam meg a zenélő, éneklő együttest, s a képernyő alján a feliratot: Szentegyházi Gyermekfilharmónia. Ebből a "filharmónia" szó volt akkor hihetetlen. Megszoktuk, hogy Bostoni Filharmonikusok, Országos Filharmónia és hasonló nagyágúuk. No, de Szentegyháza?

Még az év júliusában találkoztam Haáz Sándorral, amikor budapesti muzeológusok és hasonszörűek társaságában Erdélybe látogattam. Az 1996-os túrnén már Kecskeméten csatlakoztam a Filibe. Azonnal a "mélyvízbe" kerültem: elvállaltam két hiányzó osztrák vízum

beszerzését. Nagy élmény volt: A budapesti követségen azt hitték, rutinos gyermekcsempész vagyok, s minden módon igyekeztek elhajtani. Végül a felsőpulyai (Oberpullendorf) polgármester kiváló kulturális munkatársa, Teklesz Berta segített: Meghívólevelet faxolt Budapestre, a nagykövet közvetlen számára, s így lett másnapra vízum.

S így lett Felsőpulyán szabadtéri koncert és sonkás zsemlye. A hangverseny még meglepetést is jelentett, nemcsak a városka polgárainak, hanem a 60 évesek korosztály találkozójának is. Természetesen, az ünnepi pillanatot megelőzte és követte a székcipelés.

Rákóczy Rozália

Az eltűnt kottatár nyomában

(folytatás a 4. oldalról)

hogyan olyannyira gazdag életteret biztosított - és biztosít még ma is - ez a gyermekfilharmónista-lét, hogy bár mindannyian elvesszünk/ elvisszünk valamennyit belőle, még mindig marad másoknak (és, ezt csak így zárójelben jegyzem meg, remélem, legalább még húsz évig marad belőle Haáz tanár úrnak).

Viszont egy, bennem nagyon is élő mozzanatot el kell mesélnem. Elhagytuk a kottatáramat (azért a többes szám, mert én még ma is a dobszekerénycipelőkre neheztelek, ugye, szerintem én betettem oda). Az összes kottám, és ekkora már több mint száz tételesre duzzadt a repertoár, hogy stílszerű legyek, "tokostól- vonostól" eltűnt. Rádadásul egy turnén. Körülbelül másfél évig fejből játszottam a szólamaimat. (Megkockáztatom, hogy Haáz tanár úr egy darabig ezt észre sem vette. Kölsönkértem pár kottát a társaimtól, hogy falból legyen valami előttem, de képzelhetik, az elsőhegedűtől a trombitáig mindenféle összejött, kb. három kulcsban.) Tulajdonképpen ekkor éreztem rá igazán a közös zenélés örömeire. Minthogy nem kellett a hangjegyekre figyelni, észrevettem végre a többieket is. Meghallottam, hogyan válaszolhatnak a különböző szólamok egymásnak, hogyan alapozza meg a bőgő brummogása az elsőhegedűsök szárnyalását - és hogy miért sír a klarinét. És mindebből hogyan lesz zene. És hallottam végre a kórust is, sőt, lassanként a szövegeket is megtanultam. Ebben az időszakba a Tücsöklakodalom vált a kedvencemé. Nem

csak a belőle sugárzó vidámság és sokrétűsége miatt. Hanem mert ezt igazán hallottam. És miután sokáig fuvalás és pikolós is voltam egyszerre (miután Vincét, ha jól emlékszem, elvitték katonának), "átjártam" a különböző szólamokba. Hol a fuvalaszólamot, hol pedig a sokkal technikásabb pikoló-szólamot játszottam, mikor melyiket éreztem. Fura egyveleg alakult ki, és olyan egyveleg, amely koncertről-koncertre módosult annak függvényében, hogy mekkora volt a közönség, hol tartottuk az előadást, esetleg hányan hiányoztak a zenészek közül és milyen hangszerek, milyen hangulatban voltam.

Nem sokkal fennebb azt akartam írni, hogy "miután Vince kiöregedett a Gyermekfilharmóniából". Ami egyáltalán nem lett volna helyes, mert a Filharmóniából nem lehet kiöregedni. Esetleg beleöregedtünk a mostani élettörténeteinkbe. De abból a hárombusznyi guruló életkedvből ki aligha. Hiába cseréltem fel a fuvola billentyűzetét a számítógép klaviatúrájára: mostanában a páromnak rám kell szólnia, ha mindketten otthon dolgozunk. Mert írás közben dúdolok. Mert még mindig és folyamatosan "mennek a fejemből" azok a dallamok. És ha hangosan dudorászok, természetesen zavarja a társam.

Márpedig én dudorászok, dűnyögök, fűtörészek. És többnyire a Tücsöklakodalom.

Demeter Szilárd

Kolozsvár, 2002. április 16.

ZSÓFI

-Sánduly Zsófi, jutott eszedbe, hogy egyidős vagy a Filharmóniával? Hány évig énekeltél a kórusban?

-Nyolc évig. Igencsak elbűsultam magam, amikor Udvarhelyre kerültem a Tamási Áron Gimnáziumba, azt hittem vége a szép énekes-zenés nomád életnek. De nem lett vége, az időnként felbukkanó akadályok ellenére is akartam tagja maradni a Filinek, szeretek énekelni.

-Melyik kórusmű nőtt a szívedhez és maradt veled?

-A "Szép május" című Mozart és az összes népdal.

-Szólista is voltál.

-Igen, két évig, 1998- és '99-ben.

-A Filharmónia már zsenge ifjúkorában útra kelt, turnézott hazai tájakon, majd -érettebb korában- külföldön is, négy európai fővárosban is fellépett: Bukarest, Budapest, Bécs, Pozsony. A sok-sok település közül melyik maradt emlékezetes?

-Mórahalom. Ez a rendezett nagyközség zöldövezeteivel, tele gyümölcscsel, zöldséggel, fürdővel a község közepén, azt gondoltam, na, itt ellaknék. A látottak, hallottak, találkozások, beszélgetések új ismerősökkel, sikeres fellépések, a közönség lelkesedése lassan felnőtté érlelt, de ezt az élményanyagot feldolgozni egy élet kell.

-Felnőttél, merre, "melyik úton mégy el"?

-Másodéves hallgatója vagyok az Automatizálási és Ipari Informatika Karon Marosvásárhelyen. Itthon képzelem el a jövőmet, remélem addig feltűnik bár egy halvány sugár(út) melyen el lehet indulni.

Kérdezett: Szabó Klára

Vendéglátás

Majdnem minden helyen, alkalommal és évben van egy-egy cukrász, pék, vendéglős, avagy egyéb vállalkozó, aki vagy jelentős árengedményt ad, vagy éppenséggel meghívja az egész Filit: Dunapatajon lovas programra zsiroskenyérrel és üdítővel, Balatonlellén strandra és csúszdára. Fertődön lehetett választani, hogy fagyaltot vagy üdítőt kérnek a filisek, a tanerők még a kávét is választhatták.

Szabó Klárral éppen kávékat szoptogattuk a kastély melletti cukrászdában, közben figyeltük, hogy milyen szép rendben sorakozik a népség-katonaság a pultnál. Iszonyú meleg volt, a szabadtéri koncert után főtt mindenki a fellépőruhában. Egy kicsi legénykém írom a nevét, hiszen azóta már lassan házasságba került-a harisnyójában, fekete csizmájában, izzadt fehér

ingében, egyszer csak odaperdült elélem: "Tessék mondani, ha én sem fagyaltot nem eszem, sem üdítőt nem iszom, megkaphatom-e az árát?"

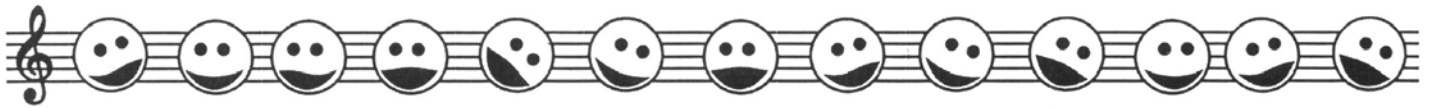
Ki kicsoda?

Mille- mille- mille- centenárium, Székesfehérvár. Kedves vendéglátók, jó koncertek, városnézés iszonyú kánikulában. (Zárójelben: a hivatásos idegenvezetők valami rinocerosz-bőrrel lehetnek bevonva. Olyat még soha sem láttam tőlük, hogy az árnyékos oldalon vinnék a csoportot. Itt is főttünk a napon.)

Utolsó állomásunk a jó hűvös városháza, a nagy tanácsteremben a polgármester fogad. Utána szétnézünk az épületben, s megtekinthetjük a polgármesteri szentélyt is és mellette a kis tanácstermet. Börgarnitúra, faragott lábú asztal, faburkolat, aranyozott keretben olajfestmények, nagy elődök portréi. A középső kép kedves, fáradt arcú, fehér szakállú, idős urat ábrázol. Ni csak! Mennyire hasonlít a polgármesterrel! Ő sorban rákérdez a képekre és zúg a válasz: Deák Ferenc, Széchenyi István. Eljutunk a kedves szakállas öregúrhoz: "És ő kicsoda?" A Kórus egyhangúlag: "A polgármester úr édesapja!"

Emlékeztek rá? A kép az öreg Kosuth Lajost ábrázolta.

Rákóczy Rozál néni

Filharmonia Napok 2002

Műsorfüzet

A koncertek minden este 8 órakor kezdődnek a Gábor Áron Művelődési Házban.

Mindenkit szeretettel várunk!

Május 1., szerda

Fafúvóstrió - Kolozsvári Konzervatórium:

Haáz Bence - oboa
Réman Tibor - klarinét
Máthé Dávid - fagott

Műsoron:

1. Maros Rudolf: Szerenád
2. Beethoven: Variációk egy Mozart témára

Marosvásárhelyi Zenelíceum Szimfonikus Zenekara

Műsoron:

1. Mozart: Esz Dúr kürtverseny
Előadja: *Nyárádi Attila*
2. Bach d-moll kettősverseny
Előadják: *Haáz Bence*
Bogățilă Anna

Vezényel: Szőnyi Zoltán

Május 2., csütörtök

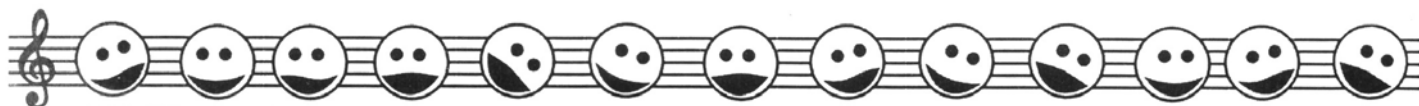
A hódmezővásárhelyi Zene- és Tánciskola műsora

1. Paganini: Részlet a "Boszorkányok táncából"	ea.: Higi Emese, Bánki Orsolya duett
2. Brahms: Walzer	Zongorán közreműködik: Berei Erzsébet
3. Jones: Angol dal	12. Zempléni: Trió
4. Gossec: Gavotte	13. Berthomieu: Arkadie és Driádok
5. Schumann: A vidám földműves	14. Mozart: F-dúr Andante
6. A szél dala	15. Gabrielsky: Andante
7. Lightly Row:	16. Debussy: Kis néger
8. Bayly: Egyszer régen	17. Schubert: D-dúr keringő
9. Suzuki: Allegro	18. Ránki: Kovácsok
ea.: A hegedűzenekar	19. Rétközi táncok
zongorán közreműködik: Rác Vera	20. Táncok Somogyból
10. Bach: F-moll kétszólamú invenció	21. Táncok Szérből (Szilágyság)
11. Mendelssohn: Vándormadár búcsúja	

Rétyi Ifjúsági Fúvószenekar koncertje

1. Figedy - Magyar lovassági induló	7. Jian Frenes - Samba
2. Lehár F. - Losonczy induló	8. Lothar - Tigrishajsza
3. Farkas Antal - Magyar népdal rondó	9. Quarantotto - Itt a búcsú ideje
4. Farkas Antal - Úveges tánc	
5. Farkas Ferenc - Régi magyar táncok	
6. Matos Rodrigue - La cumparsita	

Vezényel: Kelemen Antal

Május 3., péntek

"Régi Filisek" mősora

1. J.S.Bach: Parasztkantáta -részlet	6. G. Verdi: Rabszolgák kórusa
2. W.A. Mozart: Vágyódás (dal)	7. P.I. Csajkovszkij: Altató
3. J. Haydn: "Meglépetés szimfónia"
II. tétel, részlet	8. K. M. von Weber: Vadászok kórusa
-ZÁSZLÓATADÁS-
4. L. von Beethoven: Örömóda	9. J. Stauss: Radetzky mars
5. J. Strauss: Kovács polka	

Szentegyházfasalvi Gyermekefilharmónia Műsora

1. J.S.Bach: Parasztkantáta (részlet)	9. Haáz Sándor: Három tréfás dal
2. G.F. Handel: Győzelmi kórus	10. Búcsúzó: Haza is kéne már menni...
3. W.A. Mozart: Bölcsődal	
4. I. Ivanovici: Duna hullámai	Vezényel: <i>Haáz Sándor</i>
5. Fr. Chopin: Gyászinduló	
6. Népdal: Udvaromon aranyvályú...	FÁKLYÁSMENET, UTCABÁL ÉS BÁL A
7. Kurucz sirató: Nagymajtényi síkon	MŰVELŐDÉSI HÁZBAN
8. Klapka induló: Föl, föl vitézek...	

Május 4., szombat

Sepsiszentgyörgyi Mikes Líceum mősora

1. O. Vecchi: Néked zeng	6. Spirituálé: Amen
Glory
2. Ismeretlen: Tavaszköszöntő	7. Szörényi-Bródy: Adj békét, Uram!
3. W. Boyse: Halleluja	Vezényel: <i>Szőts Dániel</i>
4. Elvis: Falling in love	
5. Gipsy song: Ederlesi	

Sepsiszentgyörgyi Waldorf osztály

1. O. Vecchi: Néked zeng	5. Ederlesy
2. Ismeretlen: Pater Noster	6. Geographical fuga: Trinidad
3. A. Vivaldi: Tél II
Tavasz I	7. Fehérvári szextett: Négy madrigál
Vezető: <i>Mikola Edit</i>
4. Virágénekek: Égő láng
Míg élek	

Sepsiszentgyörgyi Eufónia kórus

1. Viadana: Exultate justi	5. Amazing grace
2. Osvát Viktor: Krisztus dicsérete	6. Franz Schoggl: Die launige Forelle
Vezényel: <i>Sípos Zoltán</i>
3. Perosi: Benedictus	
4. Deep river	

Május 5., vasárnap

Mártonffi J. iskola IV. A. osztályának furulyacsoportja

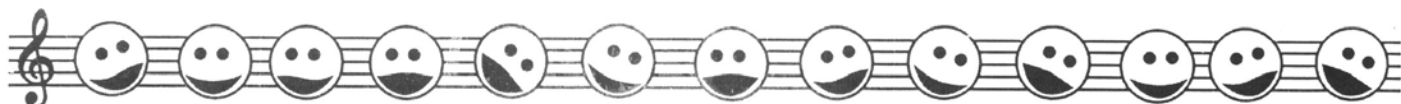
Népdalok, kánonok - vezeti: *Sándor Erika* tanítónő

"Canticum Novum" egyházi kórus - Szentegyháza

1. H. L. Hassler: Ünnepre jöttünk	6. Kodály Zoltán: Szép szavú Múzsza
2. Finn dallam: Jöjj királyom	7. J. Dowland: Drága perc
3. Húsvéti ének a XV. századból: Surrexit Kristus	8. H. L. Hassler: Gagliarda
4. A. Lotti: Regina caeli	9. Erkel Ferenc: Napköszöntő bordal
Vezényel: <i>Tamás István</i>
5. J. S. Bach: Ragyogva tű	

Tanulók Klubja Lánykara és a Nagy István Művészeti Líceum Diákjai-Csíkszereda

1. Caccini: Ave Maria	6. Jerome Kern: Zsong a folyó (spirituálé)
2. Haendel: Jöjj, béke...	7. Luboff: Amen szóló: Fodor Réka
3. Ismeretlen: Donna Nobis	8. Vavrincez Béla: Széles a Balaton szóló: Sinka Éva
4. Mozart: Ave verum corpus	
5. Verdi: Rabszolgák kórusa	Vezényel: <i>Köllő Ferenc</i>

Az eltűnt kottatár nyomában

(folytatás a 4. oldalról)

hogy olyannyira gazdag életteret biztosított - és biztosít még ma is - ez a gyermekfilharmónista-lét, hogy bár mindannyian elvesszünk/ elvisszünk valamennyit belőle, még mindig marad másoknak (és, ezt csak így zárójelben jegyzem meg, remélem, legalább még húsz évig marad belőle Haáz tanár úrnak).

Viszont egy, bennem nagyon is élő mozzanatot el kell mesélnem. Elhagytuk a kottatárat (azért a többes szám, mert én még ma is a dobszékrenycipelőkre neheztelek, ugye, szerintem én betettem oda). Az összes kottám, és ekkora már több mint száz tételesre duzzadt a repertoár, hogy stílszerű legyek, "tokostól-vonostól" eltűnt. Ráadásul egy turnén. Körülbelül másfél évig fejből játszottam a szólamaimat. (Megkockáztatom, hogy Haáz tanár úr egy darabig ezt észre sem vette. Kölesönkértem pár kottát a társaimtól, hogy falból legyen valami előttem, de képzeltetik, az elsőhegedűtől a trombitáig mindenféle összejött, kb. három kulesban.) Tulajdonképpen ekkor éreztem rá igazán a közös zenélés örömeire. Minthogy nem kellett a hangjegyekre figyelni, észrevettem végre a többieket is. Meghallottam, hogyan válaszolhatnak a különböző szólamok egymásnak, hogyan alapozza meg a bőgő brummogása az elsőhegedűsök szárnyalását - és hogy miért sír a klarinét. És mindebből hogyan lesz zene. És hallottam végre a kórust is, sőt, lassanként a szövegeket is megtanultam. Ebben az időszakba a Tücsöklakodalom vált a kedvencemé. Nem

csak a belőle sugárzó vidámság és sokrétűsége miatt. Hanem mert ezt igazán hallottam. És miután sokáig fuvolás és pikolós is voltam egyszerre (miután Vincét, ha jól emlékszem, elvitték katonának), "átjártam" a különböző szólamokba. Hol a fuvolászólámot, hol pedig a sokkal technikásabb pikoló-szólámot játszottam, mikor melyiket éreztem. Fura egyveleg alakult ki, és olyan egyveleg, amely koncertről-koncertre módosult annak függvényében, hogy mekkora volt a közönség, hol tartottuk az előadást, esetleg hányan hiányoztak a zenészek közül és milyen hangszerek, milyen hangulatban voltam.

Nem sokkal fennebb azt akartam írni, hogy "miután Vince kiöregedett a Gyermekfilharmóniából". Ami egyáltalán nem lett volna helyes, mert a Filharmóniából nem lehet kiöregedni. Esetleg beleöregedtünk a mostani élettörténeteinkbe. De abból a hárombusznyai guruló életkedvből ki aligha. Hiába cseréltem fel a fuvola billentyűzetét a számítógép klaviatúrájára: mostanában a páromnak rám kell szólnia, ha mindketten otthon dolgozunk. Mert írás közben dúdolólok. Mert még mindig és folyamatosan "mennek a fejemben" azok a dallamok. És ha hangosan dudorászok, természetesen zavarja a társam.

Márpedig én dudorászok, dűnyögök, fűtyörészek. És többnyire a Tücsöklakodalom.

Demeter Szilárd

Kolozsvár, 2002. április 16.

ZSÓFI

-Sánduly Zsófi, jutott eszedbe, hogy egyidős vagy a Filharmóniával? Hány évig énekeltél a kórusban?

-Nyolc évig. Igencsak elbűsultam magam, amikor Udvarhelyre kerültem a Tamási Áron Gimnáziumba, azt hittem vége a szép énekes-zenés nomád életnek. De nem lett vége, az időnként felbukkanó akadályok ellenére is akartam tagja maradni a Filinek, szeretek énekelni.

-Melyik kórusmű nőtt a szívedhez és maradt veled?

-A "Szép május" című Mozart és az összes népdal.

-Szólista is voltál.

-Igen, két évig, 1998- és '99-ben.

-A Filharmónia már zsenge ifjúkorában útra kelt, turnézott hazai tájakon, majd -érettebb korában- külföldön is, négy európai fővárosban is fellépett: Bukarest, Budapest, Bécs, Pozsony. A sok-sok település közül melyik maradt emlékezetes?

-Mórahalom. Ez a rendezett nagyközség zöld-övezeteivel, tele gyümölcscsel, zöldséggel, fürdővel a község közepén, azt gondoltam, na, itt ellaknék. A látottak, hallottak, találkozások, beszélgetések új ismerősökkel, sikeres fellépések, a közönség lelkesedése lassan felnőtte érlelt, de ezt az élményanyagot feldolgozni egy élet kell.

-Felnőtöttél, merre, "melyik úton mégy el"?

-Másodéves hallgatója vagyok az Automatizálási és Ipari Informatika Karon Marosvásárhelyen. Itthon képezem el a jövőmet, remélem addig feltűnik bár egy halvány sugár(út) melyen el lehet indulni.

Kérdezt: Szabó Klára

Vendéglátás

Majdnem minden helyen, alkalommal és évben van egy-egy cukrász, pék, vendéglős, avagy egyéb vállalkozó, aki vagy jelentős árengedményt ad, vagy éppenséggel meghívja az egész Filit: Dunapatajra lovas programra zsiroskenyérrel és üdítővel, Balatonlellén strandra és csúszdára. Fertődön lehetett választani, hogy fagyaltot vagy üdítőt kérnek a filisek, a tanerők még a kávé is választhatták.

Szabó Klárával éppen kávékat szoptattuk a kastély melletti cukrászdában, közben figyeltük, hogy milyen szép rendben sorakozik a népség-katonaság a pultnál. Iszonyú meleg volt, a szabadtéri koncert után főtt mindenki a fellépőruhában. Egy kicsi legénykénem írom a nevét, hiszen azóta már lassan házasság korba került a harisnyájában, fekete csizmájában, izzadt fehér

ingében, egyszer csak odaperdült elénk: "Tessék mondani, ha én sem fagyaltot nem eszem, sem üdítőt nem iszom, megkaphatom-e az arát?"

Ki kicsoda?

Mille-mille-mille-centenárium, Székesfehérvár. Kedves vendéglátók, jó koncertek, városnézés iszonyú kánikulában. (Zárójelben: a hivatásos idegenvezetők valami rinocerosz-bőrrel lehetnek bevonva. Olyat még soha sem láttam tőlük, hogy az árnyékos oldalon vinnék a csoportot. Itt is főttünk a napon.)

Utolsó állomásunk a jó hűvös városrész, a nagy tanácsteremben a polgármester fogad. Utána szétzúzó az épületben, s megtekinthetjük a polgármesteri szentélyt is és mellette a kis tanácstermet. Börgarnitúra, faragott lábú asztal, faburkolat, aranyozott keretben olajfestmények, nagy elődök portréi. A középső kép kedves, fáradt arcú, fehér szakállú, idős urat ábrázol. Ni csak! Mennyire hasonlít a polgármesterre! Ő sorban rákérdez a képekre és zúg a válasz: Deák Ferenc, Széchenyi István. Eljutunk a kedves szakállas öregúrhoz: "És ő kicsoda?" A Kórus egyhangúlag: "A polgármester úr édesapja!"

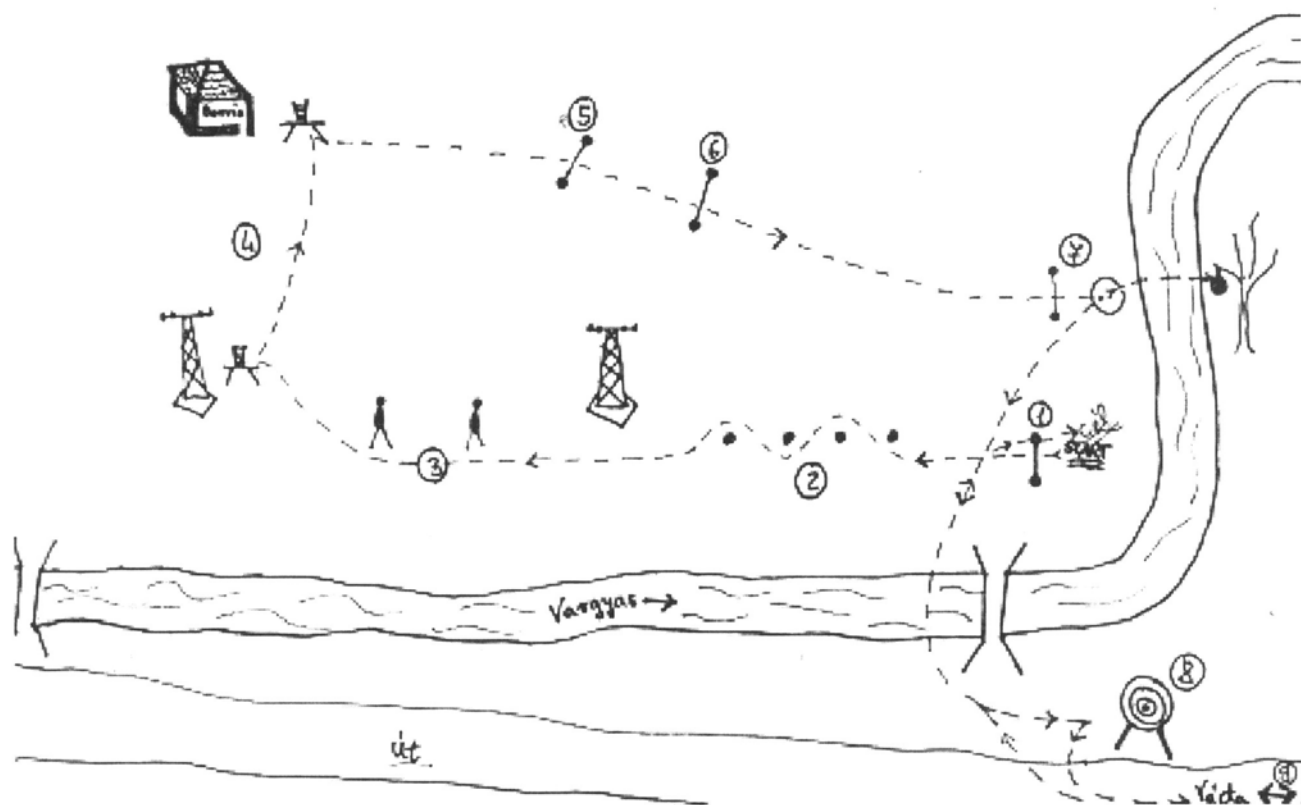
Emlékeztek rá? A kép az öreg Kosuth Lajost ábrázolta.

Rákóczy Rozál néni

A LEGJOBB LOVASOK VETÉLKEDÉSE A SZELTERSZBEN - 2002

A tavalyi Filinapokon megrendezett lovas vetélkedő nagy sikerén felbuzdulva -és hibáiból tanulva-, az idei, jubileumi Filharmónia Napok alkalmából is meghirdetjük a legjobb lovasok vetélkedését a Szelterszben. Május ötödikén, vasárnap mérhetik össze tudásukat a vállalkozó szellemű gyermekek az alábbi térképen látható akadálypályán:

A LOVASVETÉLKEDŐ SZABÁLYAI

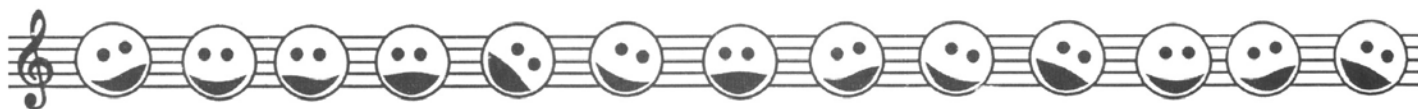
A verseny két szakaszból, akadálypályából és vágtaból áll.

Akadályok :

1. START kapun áthaladni
2. 4 db zászlórudat kerülgetni
3. 2 db bábut eltalálni
4. vizet átvinni a két ellenőrző pont között
5. ill. 6. kapukon áthaladni
7. kapu mögött megállni, 5 kövel célózni a flakont
8. gerelyhajítás a célkörbe
9. vágta a zászlórúdig és vissza
10. CÉL kapun áthaladni

A verseny eredményét időméréssel állapítjuk meg. A START kapuból való induláskor kezdődik az időmérés, és az akadályok teljesítése, valamint a vágta szakaszból való visszaérkezés után, a CÉL kapun való áthaladáskor áll meg az óra. Az így kapott időeredményhez hozzáadódnak az akadályoknál szerzett hibapontoknak megfelelő másodpercek az alábbiak szerint:

- zászlórúd meg nem kerülése, nem eltalált bábu, víz kiöntése, kapun át nem haladás, flakont nem találja el illetve ha a gerely nem talál : 10-10 mp hibánként.

20 éve már...

"Nem anyától lettél,
Rózsafán terméltél,
Piros pünkösdi napján,
Hajnalban születéltél."

Húsz éve már, hogy, egy szeptemberi regge-
len két fiatal óvónő jelentkezett az akkori 1.szá-
mú általános iskola igazgatójánál. 1982-t írtunk
akkor. Az 5. számú óvoda pályakezdő óvónője
lettem s akkor még nem is sejtettem, amit máma
már látok, tudok. Középesoporlosokat kezdtem
tanítani és a nagybetűs Élet elkezdődött a szá-
momra. Aztán az ősz folyamán sor került a
"Meggénekünk, Románia" fesztivál helyi szaka-
szára. Jól emlékszem, megjelent a színpadon 150
székely ruhás gyerek és feleszandált a színpad-
ról a ma már oly jól ismert "Üdv rád és házad né-
péreg" című, azóta már "házi himnusz" lett
Bach -zenemű. Gólicza Mária tanárnővel a te-
rem hátsó részében az oszlopok alatt álltunk, és
pötyögtek a könnyeink a meghatottságtól. Azt
hiszem, búszkák lehettek, mert jelen lehettünk egy
"Fili"nevű eszesemő születésénél, ezért azt
szoktam mondani, hogy a "Fili" a pályámmal
egyidős. A "Fili" nevű eszesemő hangjával fel-
hívta magára a figyelmet, és azokban a nem ép-
pen kellemes 80-as években mindannyiunk éle-
lét valamilyen formában befolyásolta. Vártuk,
istűk, mi lesz vele, gyarapodik-e, vagy enyé-
szetté válik. A Fili pedig szépen fejlődni, növe-
kedni kezdett, kinőtt a város öléből. Emlékszem
a Tudor-Vornieu-s első TV felvételre, amikor ki
tudja hányadszor kellett ugyanazt a dalt eléne-
kelni. Akkor Szabó Enikő székről lelépő lába
nem érte a földet hegedülés közben. Emlékszem
Élkecs Zolira, aki esillogó szemmel és leljes
odaadással ütölte a dobot. Aztán, mint a "Megg-
énekünk, Románia"-fesztivál nyerteszi jutalom
lábtorban részesült a Fili. Ez a kitüntetett hely, (a
bürgéért Navodari helyett) Homoródfürdő volt,
nagy éghajlat változást nem szenvedtünk. Eljöt-
tünk a szentegyházi strandra és gyalog vissza-

sétáltunk, meziláb, énekelve.

Azki pedig unta a táborozást, az hazarue-
cant egy kiesül. Aztán emlékszem a keresztúri
gyertyafényes koncertre, ugyanis akkor "dival"
volt este egy megszabott időre elvenni a vil-
langt. Azt akkori gyertyák kényzszerből kerültek
a kollatartókra és az énekesek kezébe, de mint
utólag kiderült, nem hiába. Eszembe jut a ma-
rosvásárhelyi turné, amikor a tanár úr engem
küldött el, hogy a kijelölt iskolánál keressem
meg a gondnokot és közöljem, hogy megérkez-
tünk. Meg sem mertem mondani neki, hogy én
Vásárhelyt nem nagyon ismerem. Kétségbeesve
mentem vissza, mert az illető iskolánál egyúttá-
lán nem vártak ránk, de azért minden megoldó-
dott, ha nem is simán. Eszembe jut a szovétai,
parajdi, esikszerepai fésülés, hangolás, fellé-
pés.

Aztán a 80-as évek végén, a 90-es évek ele-
jén az én bábáskodásom a Fili körül, megszűnt.
Mind fizikai, mind lelki értelmében eltávolodtam,
más gondjaim lettek. Most már saját gyermeke-
imnek kellett gondot-figyelmet, időt szentelnem,
de a Fili életéi ha távolabbról is, mindig figye-
lemmel kísértém, annál is inkább, hogy volt óvo-
dássaim lassan belendültek. Örültem a már nagyra
nőtt "gyermek" első külföldi sikerének, együtt
sírta bánataimban. Három éve már ismét kö-
zelebb kerültünk egy-
máshoz saját gyer-
mekeim révén. Most
már ők a kapes ket-
lőnk között. Ha köz-
vetve is, de tudok
gondjairól, sikerrei-
ről, aggodalmairól,
terveiről. Számomra
a koncertek ma is épp
olyan szívvel-lelkel
melengetők, mint
20évvel ezelőtt. Gon-
dolkodtam rajta, mi
adja az erőt, a lángo-
lást, amikor már a da-
lok nagy részét szin-
te kívülről ismerjük,

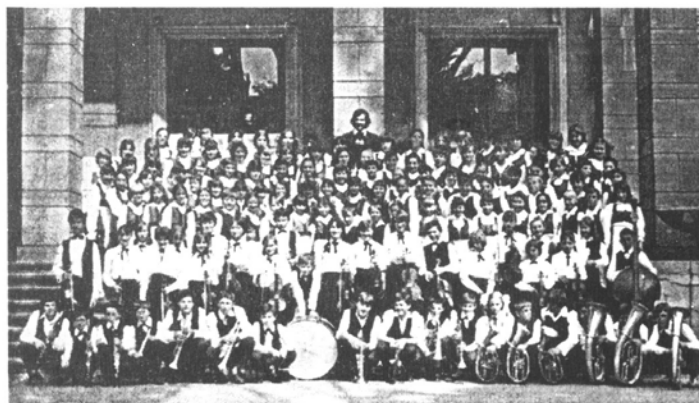
és a gyermekreok évenle változnak?

Az erőt a jól végzett erdménye adja, a kidolgo-
zottság és a tanár úr természetes viselkedése.
Ez a munka pedig nem csak a zenetanítás flááz
Sándor részéről, hanem az a nevelői rátermelt-
ség, amivel a Teremtő megáldotta. Mi szülők, pe-
dagógusok az idő múlásával érezzük, hogy be-
lejáradunk ebbe a nevelői munkába, de mindig
új erőt merítünk és valahogy újakezdjük. Talán
flááz Sándor is lélekben minden évben, az új ar-
eokkal megfialodik, új lendületet kap. Csodá-
lással figyeltem nem is olyan rég, hogy éppolyan
lelkesen vezénget, dorgál, biztat, mint húsz évvel
ezelőtt. A "Fili" pedig, mint gyermek az apját,
megéri a mozdulatokat, a szemrebbenést, s
azonnal visszajelez.

Kívánom neked, flááz Sándor, hogy mindig
érzékeny maradj a Fili hangjaira, és azokra a
rezdülésekre, amelyek a körülötled élő embe-
rektől feléd érkeznek, azoktól az emberektől,
akik tisztelnék és szeretnek léged. A Filinek pe-
dig kívánom, hogy nagyra nőjön erőben, egész-
ségben. Mindig legyenek akik bábáskodjanak
körülötte, óvják, védjék, igazítsák dolgait.

ISTEN ÉLTESSEN! BOLDOG
SZÜLETÉSNAPTOT!

Szeretettel: Zsuzsa óvó néni

Kedves Sándor! és Mindnyájan!

Jó ideje, hogy itt jártatok Kolozsváron és fe-
jemen cikáznak a gondolatok az évforduló kap-
csán. Lejegyeztem. Nem tudom hogy, de elkül-
döm, használatot akár az említett lapba, ha nem
túl hosszú.

"És nótánk szálljon, ily szép nap..."

A gyorsan
pergő évek
korszakát
éljük, ami-
kor szem-
pillantás-
nyi időnek
tűnnek az
évek.

Örömmel
és hálával
tekintünk
vissza éle-
tünk állo-
másaira,
esemé-
nyeire.

Míntha
csak most

történt volna, amikor 1981 nyarán a Sajó mentéről
a Hargita lába alá hívtot el az életünket mindig jól
irányító Isten szava. Csakhamar bekapcsolód-

tunk a Gyermekfilharmónia életébe. 1982-ben a
másodikos Márta gyermeki huncutsággal énekelte
Szöcs Árpai és Mihály István kíséretében: "Fáj a
kutyának a lába...". 1983-ban már a harmadikos
Sára és a másodikos Ágnes ott szorongott a kórus
sűrű soraiban és zengete az Örömdót!

flááz Sándor zenetanár fuvalával bővítette a
zenekart. A kölcsönkapott ékszer-hangszert a ne-
gyedikos Márta kezére bízta, s már 1985 karácso-
nyán kissé remegő izgalommal eljátszotta az "Ó
Tannebaum..." kis fuvalabetét szólóját.

Míntha csak most történt volna, hogy 1983 jú-
niusában kolozsvári turnéra indult a kórus és zene-
kar, kísérőkkel együtt csaknem 120-an, akkor nem
valami jó buszokkal. Zsúfolva, felpakolva, a bő-
röndökben a felteve örzött székelyruhákkal, a ke-
ményre vasalt blúzokkal, hogy kibírják a többszöri
fellépést. Már burrogtak a buszok, amikor egy
gondos kísérő észrevette, hogy a Karmester fekete
ruhája fent maradt a próbatereben, a vállán.

Míntha csak most történt volna, hogy 1986
áprilisában nagy körültekintéssel összeállított műs-
orral készült az együttes a "párt" 65-ik évforduló-
jára, a Csikszereében rendezett TV-felvételre.

Teltek az évek, a kórus fejlődött, gyarapodott,
fáradtságot nem ismerve. Fellépett a Bányán,
Kápolnásfaluban, Lövétén, Udvarhelyen, Maros-
vásárhelyen. Az évvégi zárőnnepélyek és a kará-
csenyi koncertek fénypontja a Gyermekfilharmó-
nia volt.

Majd megnyíltak a lehetőségek, tovább utazni

Aradra, Magyarországra... Mennyi vidám kirán-
dulás, véget nem érő tapsáradat, fénykép, videofel-
vételt őrző a sok szorgalmas, kitartó munkát, ami-
kor diák és tanár újra és újra kezdett, hogy legyen
utánpótlás is. (Mert sokan elkerültek más iskolák-
ba.)

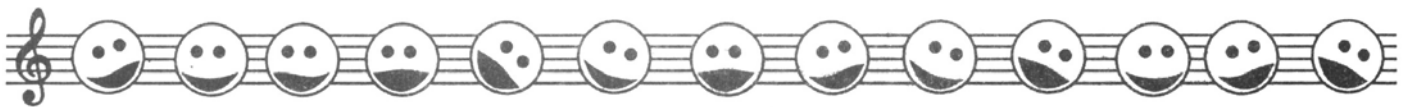
Az ének nem némult el, a hegedők, kürtök hí-
vogató hangja torozotta a muzsikálni vágyó gyer-
mekeket. A szívet, lelket megújító, vidámító ének,
zene magja egyre hullott a gyermekszívek talajába
immár húsz éve. S ez a mag ott van közöttünk a
hétköznapjainkban és ünnepnapjainkban egyaránt-
akár az Ige és az imádság-hogy elűzze a nyugtala-
nító indulatokat, a békétlenséget, a hiábavaló ag-
godalmaskodást, a szeretetlenséget.

Vajon a XXI. század sokszor bántóan zajos
együttesének hangzavarába nem temetkeznek be-
le gyermekeink? Fiataljaink nagy része vajon nem
felejtkezik el a mindig őszinte, tiszta érzelmeket
sugalló népdalok csodálatosan szép és gazdag vál-
tozatairól?

Ha a hároméves kisunokám örömmel hív:
"énekeljünk, táncoljunk", és kedves fülének a ká-
non is, akkor boldog vagyok, tanulta szüleitől,
nagyszüleitől és hiszem, hogy ő is tovább énekl,
majd ha nagy lesz.

Hadd szóljon nótánk ily szép nap!

B. Adorjáni Éva
Kolozsvár

"Tiszta porták"

Pünkösöd, első áldozás, kórus, zenekari évforduló. Mindez egy szűk hónap alatt.

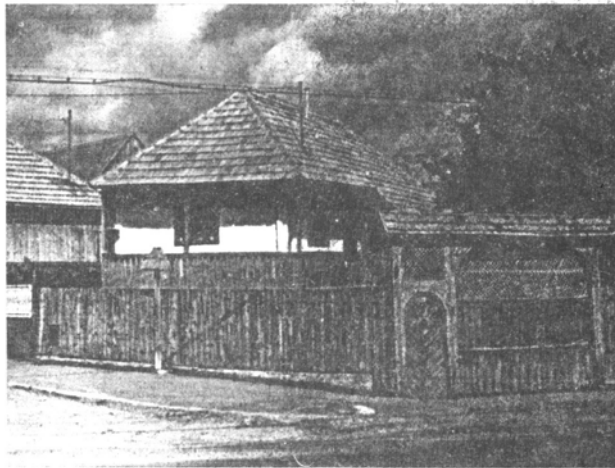
Épp elég indíték arra, hogy a szentegyházi gazdák tatarozzák, tisztogassák házaikat, szépítsék környezetüket. Régi szokás szerint a tavasz beköszöntésével táncot jár a seprű, árkot mélyít az ásó, futkározik a meszelő. Virágpalánták foglalják el a téli szemét helyét, friss zsír kerül a kapusarkakra, ragyognak a kipucolt ablakok. Szőnyeg szárad, út foltozódik.

Tudjuk, hogy évszázadok óta minden tavasz a lázas újjászületésé, mégis idén, 2002-ben Csipikés hittel hisszük, hogy mindez a Gyermekfilharmónia születése napjáért van.

A "Tiszta porták" versenynek idén tétje van: házanként 350.000 lej ajándékot és kész- pénzt sorzolunk ki 5 szentegyházi gazdának.

A SORSOLÁS MÁJUS ELSEJÉN, ESTE 9 ÓRAKOR TÖRTÉNIK AZ ESTI HANGVERSENY SZÜNETÉBEN.

Ezt megelőzően az Alapítvány tagjai végigjárják a falut, a Bányát és Délöt, kifürkészik, hogy melyik gazda veszi komolyan a "tavasz szabályait." (Kiásott, szeméttelenített árok, virágoskert, friss meszelés, ablak, fal, stb. tisztasága). A takaros gazdák mindegyike esélyes a nyeresre, hiszen az 5 zóna Tiszta portáinak, gazdáinak neve egy kis cédulára írva kalapba kerül.

Sorsolunk. A szerencsés nyertes rögtön át is veheti a Fili ajándékát.

Alapítványunk tagjai sok érdekes tapasztalattal gazdagodtak az ellenőrző sétáik során. Legtöbb ember most szerzett tudomást arról, hogy évente a filisek megkeresik a legszebb és legtisztább portákat. Reméljük a következő években többet tesznek azért, hogy elnyerjék a "Tiszta porta" címet.

Sajnos sok kellemetlen látványban is volt részünk: szemetes patakmedrek, a legszemetesebb a Lobogó borvíz környéke, rendezetlen sáncok, árkok az utcák szélén. Általában a kapukon belül rendezettek az udvarok, a kapun kívüli terület a "senki földje". Íme mégis a legszebb, "Tiszta porták":

-Délő: Bence Béla, Gólicza Árpád, András Rózália, András János, id. Mihály Lajos

-Bánya: Mihai Eminescu 12/B, Mihai Eminescu 14/B Máthé Mihály

-Alszeg: Ferenc Balázs, Tankó Iduka, Sebestyén Klára, Tamás Gyula

-Középszeg: Márton Vilmos, Fehér István, Lőrincz Antalné, Mihály István; Molnár Andrásnál és Szeles Istvánnál a patakmeder volt kitisztítva

-Felszeg: Szöcs János, Simó Albert, Elekes Mihály, Simó István, Bartos Lőrinc.

-Intézmények: kórház, Tamási Áron iskola, Városi Tűzoltóság, Mártonffi iskola

Filnapra készülve

A 20. évforduló alkalmával volt- és mostani tagokat május 1-re zászlócskával leptük meg. Erre fel kellett készülni. Sorba járták a gyerkőcök a házakat, adatokat gyűjtöttek: név, a már édesanyáknak lánykori neve, életkor, hánytól- hányig volt Filharmónia-tag, milyen minőségben, stb., stb.

Elértek Tankó Attiláékhoz:

-Csókolom. Szeretnék tudni, laknak-e itt volt filisek?

-Igen.

-Mi a neve?

-Tankó Attila.

-Lánykori neve?

-???

A filiturnén névsorolvasás:

-Filip Alétta... Hol van Filip Aletta?

Másnap indulunk, ajándékozunk. Lázár Ilonka tanárnő kérdi:

-Hol vannak azok a paletták?

-...?

Fejtörő

Letartóztatják a cigányt.

- De kérem én nem csináltam semmit, csak szolmizáltam:

(A hangjegyekből kiolvashatjátok, hogy mit énekelt a cigány. A helyes megfejtők között pénzjutalmat sorsolunk.)

FIGYELEM!

Az előző Hírlapban megjelent logikai rejtvény helyes megfejtése:

Balog-esztergályos

Iványi- lakatos

Szilágyi- hegesztő

A szerencsés nyertes: ELEKES RÉKA

SZENTEGYHÁZI HÍRLAP

Szerkesztőség címe: Városi könyvtár
Köztársaság u. 24. Tel. 246 393
RO - 4154 Szentegyháza (Vlahita)

Szerkeszti:
Haáz Sándor
Szabó Klára
Nyomda: Rotaprint
Tördelte: Elekes István